

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi Klubu Sportowego "U." w K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w O. z dnia 2 grudnia 2010 r.,
w sprawie z powództwa Klubu Sportowego "U." w K.
przeciwko Gminie K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2012 r.,

- 1. odrzuca skargę.**
- 2. zasądza od Klubu Sportowego "U." w K. na rzecz Gminy K. kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Skarga strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia z dnia 2 grudnia 2010 r. została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego. Zdaniem skarżącego wyrok ten jest niezgodny z art. 416 k.c., art. 716 k.c. oraz art. 316 k.c.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, z punktu widzenia jej wymogów, powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania środka wniesionego przez skarżącego za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregokolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Klub Sportowy „U.” w K. w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w O. ograniczył się do stwierdzenia, że jego zaskarżenie w drodze skargi kasacyjnej nie było możliwe ze względu na treść art. 398² k.p. Nie stanowi to spełnienia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo wskazanie przez skarżącego, iż od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwała skarga kasacyjna lub skarga o wznowienie postępowania nie odpowiada wymogowi wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe w drodze innych środków prawnych. W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze

innych środków prawnych, nie poparte stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa.

Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.